



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 451/2010-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. decembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. D., B., zastúpeného advokátom JUDr. M. Š., CSc., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 445/2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. D. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. júla 2010 doručená sťažnosť Ing. P. D., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. Š., CSc., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a

podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 445/2002.

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplýva:

„Sťažovateľ bol účastníkom konania vedeného na Okresnom súde Michalovce, č. k. 16C/445/2002 o náhradu mzdy. V tejto veci súd rozhodol rozsudkom zo dňa 30.10.2002, pričom tento rozsudok sa stal právoplatným dňa 31.12.2002 a vykonateľný dňa 04.01.2003. Doložka právoplatnosti k tomuto rozsudku bola vyznačená dňa 15.01.2003.

Na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku sa sťažovateľ obrátil na súdnu exekútorku Mgr. M. Z. so žiadosťou o vykonanie exekúcie.

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod spisovou značkou 17/16/Er26/03 však nebol úspešný, nakoľko konanie vedené pod č. k. 16C/445/2002 bolo znovuotvorené a zmanipulované, keďže boli do spisu z dôvodov sťažovateľovi neznámych zakladané nové listiny, ktoré nemali žiaden právny vzťah k veci v čase vyhlásenia rozsudku.

Konanie vo veci udelenia poverenia na vykonanie exekúcie bolo zamietnuté a v dôsledku právnej neistoty bol sťažovateľ nútený pristúpiť k pre seba k nevýhodnému riešeniu, ktoré urobil pod tlakom a to nevýhodná mimosúdna dohoda a tým aj späťvzatie žaloby, nakoľko ani tri roky po právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku nebolo možné vykonať exekúciu.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 08.04.2010 podal sťažnosť k rukám predsedu Okresného súdu Michalovce, že vec nie je v zákonom stanovenej lehote a zákonom stanoveným postupom riadne ukončená. Dňa 30.06.2010 bola právnenému zástupcovi doručená odpoveď zo strany predsedu Okresného súdu Michalovce, v ktorej sa konštatuje, že sťažnosť je dôvodná a oprávnená.“

Sťažovateľ v ďalšej časti sťažnosti citujúc jednotlivé ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej

len „zákon o ústavnom súde“) vyslovil názor, že nie je daný žiadny dôvod na odmietnutie jeho sťažnosti.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil:

„1. Základné právo Ing. P. D. na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd konaním Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/445/2002 porušené bolo.

2. Postupom Okresného súdu Michalovce bolo porušené základné právo sťažovateľa, podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a to konaním Okresného súdu Michalovce, č. k. 16C/445/2002.

3. Postupom Okresného súdu Michalovce boli porušené základné práva sťažovateľa, podľa čl. 1, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, a to konaním Okresného súdu Michalovce, č. k. 16C/445/2001

4. Ing. P. D. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške, ktorú stanoví Ústavný súd Slovenskej republiky na základe svojej úvahy, ktoré vyplatí Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR v lehote 30 dní od vydania nálezu Ústavného súdu SR.

5. Ing. P. D. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd Michalovce povinný vyplatiť na účet advokátovi JUDr. M. Š., CSc, advokátska kancelária, B..“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Preskúmaním obsahu sťažnosti, hlavne jej petitu, ktorý je východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu, dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny v spojení s čl. 1 ods. 1 ústavy a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 445/2002.

Z vyžiadaného spisu okresného súdu sp. zn. 16 C 445/2002 ústavný súd zistil, že konanie vedené na tamojšom súde pod uvedenou spisovou značkou bolo uznesením z 3. novembra 2006 zastavené. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že sťažovateľ vzal svoj návrh späť odvolávajúc sa na to, že medzi ním a odporcom bola uzatvorená

dohoda o mimosúdnom urovnaní sporu. Uznesenie o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť 2. februára 2007.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy sťažnosť nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti. Jednou zo zákonných podmienok na prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, teda v lehote dvoch mesiacov od kvalifikovanej právnej skutočnosti (IV. ÚS 14/03, II. ÚS 246/06, III. ÚS 187/06, III. ÚS 143/07).

Na základe uvedeného a s prihliadnutím na dátum právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 16 C 445/2002 (2. februára 2007), ako aj so zreteľom na deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (14. júla 2010) ústavný súd považoval za dostatočne preukázané podanie sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (obdobne napr. III. ÚS 301/04, III. ÚS 156/06, III. ÚS 187/06, III. ÚS 143/07). Keďže zmeškanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti nemožno odpustiť, ústavný súd sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa nastolenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2010